

Det skønneste paa Jord jeg ved.

Det skønneste paa Jord jeg ved
Er Jesu Kristi Brud,
Hernede i Forborgenhed
Forenet med sin Gud.
Som blygest Blomst i Skyggers Land
I Verden staar Guds Kristenstand.

Et helligt Tempel Sjælen er
Indviet til sin Gud,
Hvor daglig Pris og Lovsang iler
Ved Kjærlighedens Bud.
Der holder Jesus Nadverdsfest,
Og Bruden er den Høies Gjest.

Fra Himlen selv der lyser ind
Et Gjenstråle af dens Herlighed,
Som frydfuldt fylder Sjæl og Sind
Og skjænker Hjertet salig Fred,
Som alt paa Jorden overgaar,
Ja, alt hvad Sind og Sans fortaar.

Skjönt Kristi Brud her trænges maa
Af Kors og megen Nød
Og mest i Ringheds Pjalter gaa,
Hun har en Trøst saa sød,
At alting engang endes skal
Med Lovsang i Guds Bryllupsaal.

Hvert Hjerte saa forenet i
Sin Jesu Kjærlighed,
En Søfendstok paa Livets Sti
Til Himlens Salighed
De vandrer hen i Haab og Tro
Til Sjælens skønne Himmelbo.

J. Blåtkan.

„Se dig ikke tilbage“.

Kommer Lots Hustru ihu! Luk. 17. 32.

I.

Et kort Vers er dette, men det indeholder meget.

Vor Frelser har netop skildret Tilstanden forud for den sidste Dag. Han har sagt, at Ventetiden for hans Disciplens vedkommende vil blive baade tung og lang, og at det derfor gjælder ikke at lade sig friste til Utaalmodighed.

Derpå skildrer han Verdens Fortabelse i sit Liv og Væsen i denne Tid

for at advare Disciplene mod at lade sig forføre til den samme Tryghed.

„Som det skede i Noahs dage“, siger han, „saaledes skal det ske i Menneskens Søns Dage. De aad, drak, toge tilfægt, blev bortgiftede indtil den Dag, da Noah gik ind i Arken og Syndfloden kom og ødelagde alle“.

Menneskene havde dengang saa aldeles glemt Gud og tabt sig i det Verdslige, at Dommen maatte komme. Og ved Vand blev Slegten ødelagt, undtagen de 8 Sjæle, som blev frelst i Arken.

Men Frelseren opruller for os et om muligt endnu tristere Billede for at skildre den sidste Tid.

„Ligevist ogsaa“, fortæller han, „som det skede i Lots Dage — de aad, drak, kjøbte, solgte, plantede, byggede; men paa den Dag, da Lot gik ud af Sodoma, regnede Ild og Svovel af Himmelen og ødelagde dem alle, — saaledes skal det ske paa den Dag, paa hvilken Menneskens Søn aabenbares“.

Og ser vi ud over Verden og betragter Menneskene i Guds Ords Lys den Dag idag, maa vi ikke, for at være Sandheden tro, medgive dette, at Menneskene holder netop paa at synke ned i den samme Verdslighed nu? Og netop derfor, kjære kristne Venner, skal vi tage Advarsel af Noahs Samtid og af Lots Husbørn. Med hvilken tankeløs Tryghed mødte ikke Menneskene dengang Dommen, og hvorledes slog den ikke ned midt i Sorgløsheden og Trygheden.

Saa aldeles bør vort Hjerte være løst fra al Fasthængen ved det jordiske, at vi altid med Glæde vil vandre herfra og være med Kristus.

Derfor siger ogsaa Frelseren med Henblik paa den sidste Dag: „Paa den samme Dag siger ikke den, som er paa Taget og har sine Medskaber i Huset, ned for at tage dem, ligesaa vender ikke den, som er paa Algeren, om til det, som er bag ham!“

Bort med al „Halten til begge Si-

der“, vil Frelseren sige, bort med al Hjertets Delthed mellem Verden og Gud.

„Kommer Lots Hustru ihu!“

Med disse ord sætter Frelseren os i Tanken langt tilbage i den graa Aftid. Vi ser for os, hvorledes Abraham staar der og prutter med Herren for at bevæge ham til for de Uretfærdiges Skyld at skaane Sodoma, hvor Broder sønnen Lot har sit Hjem.

Vi ser de to Engle paa Veien til den for Dommen modne Stad. Vi følger dem ind igjennem Stadens Port og hen til det Hus, hvor Lot, hans Hustru og to Døtre har sin Bolig.

Vi ser dem tage den retfærdige Familie ved Haanden og leder dem uden for Stadens Port for at redde dem fra den truende Fare.

Vi hører dem sige til Lot: „Fly for dit Livs Skyld, se ikke bag dig og stans ikke paa hele Sletten“.

Vi ser ogsaa, hvorledes den flygtende Familie iler fremad for at naa hen til Bjergene og til Zoar, Frelsens Stad.

Men Lots Hustru — hun bliver snart tung om Hjertet, snart bliver hun ogsaa tung i sin Gang. Hun er allerede den bagerste i det flygtende Følge.

Hendes Længsel vender tilbage til den Stad, de forlod, og hendes Sind betynges ved Tanken paa, hvad hun der maatte lade igjen — de vakre værelser, de skønne Dragter, den herlige Stad — alt maa hun nu lade igjen! O blot et sidste Blik paa den kjære Stad! tænkte hun.

Større og større Magt saar denne Tanke over hendes Hjerte, og glemt er snart den truende Fare, glemt er ogsaa Herrens Advarsel.

„Blot et eneste Blik!“ Paa Begjæret følger Beslutningen, paa Beslutningen Handling. Hun stanser. Hun ser sig tilbage. Men af! der hun stansede, der blev hun staaende!

Hun blev en Saltstøtte, siger Skriften. Ikke en Støtte til Munde om udført Heltedåd, men en Saltstøtte

til Advarsel og Skræk for alle, som, lig hende, vil dele sit Hjerte mellem Verden og Gud, som vistnok ved ydre Handling vil saa det til at se ud som om de flyr fra Syndens Stad, men som dog i sit Hjerte endnu hænger ved den.

Hun blev en Saltstøtte. Hendes Legeme fik ikke engang lov til at hvile paa Jorden, men maatte staa der hun stansede opreist til Straf for hendes Opsætighed mod Gud.

Hun blev en Saltstøtte. Hun, som medens hun levede, skulde have været et Salt inden den i Synden fordærvede Menneskehed, men ikke var det, hun blev ved sin Død til et Salt, nemlig til en Støtte af Salt, til Advarsel og Skræk for alle, som lig hende fristes til at stanse paa Flugten fra Verdens Sodoma.

Kommer Lots Hustru ihu! Kjære Venner, og lægger eder Advarselen alvorlig paa Hjerte.

Det gaar ikke an for den, som vil frem til Himlen, at se sig tilbage i sit Kristenløb. Har du sat Himlen som dit Maal, er det at blive frelst dit højeste Ønske, da maa du ikke med Længsel se dig tilbage paa de Ting, som du maa lade igjen her i Verden, ellers bliver du staaende der, du staar og kommer ikke længere.

Nei frem maa du se og ikke tilbage. Hav Diet fæstet paa det Gne Fornødne. Kom ihu, at Livet her paa Jorden er kun en Rejse, at Opholdet hernede er blot en Prøvetid, under hvilken vi skal forberedes for vort evige Opholdssted. Og hvad vilde det da gavne et Menneſte, om han vandt den hele Verden men tog Skade paa sin Sjæl? Derfor:

„Staa fast, min Sjæl, staa fast
I Herrens Krige!
Tænk, hvilken Skam og Last,
Sin Gud at svige!
Tænk, hvilken skændig Ting,
Først Gud at kjende,
Og siden sig omkring
Til Verden vende!“

D. W. Holden.

Tre dage af Scllerts liv.

(Fra thit efter „For hjemmet.“)

(Fortsattes.)

Paa den Tid, da Doktoren, uden at vide det, sad tilhørd med den adle Prins Henrik af Preussen, gik Scllert udenfor Porten, hvor han den foregaaende Dag havde fundet den grædende Kone, for efter Doktorens Forskrift at skaffe sig Bevægelse. Billederne af alt det, som han den foregaaende Dag havde oplevet, traadte igjen frem for hans Sjæl, og han gjenlevede alt endnu en Gang; men intet Suk ledsagede Tanken paa de tredive Daler, endstjont han ikke engang havde saa meget tilbage, at han kunde give en Betler, som muligens vilde tale til ham, en Almisse. Udvandrig langt strakte hans Spadseretur sig, uden at han selv vidste af det, og Aftenen var ikke langt borte, da han atter nærmede sig sin Bolig.

Med Forbauselse bemærkede han en Mængde af det smukkeste Brände, paa hvilket tre Vedhuggere arbejdede dygtigt og kunde dog ikke blive færdige den Dag, fordi Høben endnu var for stor.

Med et stille Suk udtalte han hos sig selv det Ønske, at han dog ogsaa maatte være saa lykkelig at kalde en saadan Hob Brände sin, især da han nu ingen Udset havde til at kunne kjøbe sig Brände.

Da han kom hen til Arbejderne, hilse de med Gæddighed den ogsaa blandt de lavere Folkelasjer årede Mand, og en af dem sagde: „Hr. Professor, der har De kjøbt en Boguuld af Brände, som holder mere end to almindelige. Vi blive neppe færdige imorgen. Og Brændet er fast som Staal og Jern!“

„Jeg kjøbt Brände?“ sagde Scllert og tænkte med Forstækkelse paa, at der ikke var saa meget i hans Kasse, som kunde ligge paa en Regl! „Jeg ved intet deraf. I maa tage seil, gode Folk!“ Han gik hurtig ind i Huset, og Vedhuggerne saa paa hinanden og io. „Det er ogsaa en af de Lærde, som vilde forglemme og miste sit eget Hoved, der som det ikke var fastvoret, bemærkede den ene.

„Stille,“ raabte den anden, „lad den Mand være. Han gjør de herlige gudedelige Sange, og Leipzig kan være stolt af ham!“

Under denne korte Samtale var Scllert gaaet ind i Huset.

Husholdersten traadte ham indde med et venligt Ansigt.

„Jeg gratulerer, Hr. Professor!“ sagde hun.

„Hvorned da?“ spurgte Scllert med Forundring.

„Nu,“ vedblev Konen, „De var neppe gaaet ud, saa kom en Fragtvoan med fire Heste for kjørende og aflæsede en uhyre Mængde af den smukkeste Bøgeved.“

„Hvem tilhører da Veden?“ spurgte jeg,“ vedblev den snakkesalige Kone. „Si, sagde Kjøreren, jeg er Dreng hos Lensmanden i **** og bringer Veden til Hr. Professor Scllert, som jobor her? Bistnok, sagde jeg, bor han hos os; men han er ikke hjemme. Det gjør intet, svarer han, jeg læser dog af og nedlægger mit Budskab hos Dem, og De kan igjen sige Hr. Professoren det. Han læser af og læser af, og man stulde mene, at det ingen Ende vilde tage. Det var et Bjerg af Brände, siger jeg Dem, Hr. Professor, og jeg lod straks, for Politiets Skyld, Vedhuggere hente. De har nu arbejdet lige siden Middag, og man ser det neppe paa Høben. De maa nu bringe det ind i Gaarden, thi paa Gaden maa det ikke blive liggende, det ved jeg af Erfaring, thi jeg kunde fortælle Dem en Historie om Politiet, som i denne Henseende slet ikke vil vide af nogen Spøg.“

„Jeg beder ydmygt,“ afbrød Scllert hende, da han vel vidste; at naar denne raste Tunge kom til at fortælle Historier, hvoraf hun ved ethvert forekommende Tilfælde havde endel lignende til sin Raadighed, kunde han endnu blive staaende længe i Rulden; „sig mig heller, hvad det koster — og saa —“

„Koster? Vrede Hr. Professor, det koster intet, slet intet; thi det er en Foraring —“

„Hvad siger De?“ raabte Scllert fuld af Forundring.

„Ja, visstelig,“ vedblev hun, „thi Drengens Budskab lød saaledes — og nu gjentog hun ordret, hvad Drengen havde sagt, og hvad Lensmanden havde paalagt ham.

Scllert vidste neppe at fatte sig af Forbauselse. „For Sagen: Jeg har i gode Dage o. s. v., har han udtrykkelig sagt?“ spurgte han efter en Pause.

„Gaa se,“ årede Hr. Professor. Det maa være en ny Sang, thi jeg har endnu ikke seet den.“

Scllert rystede vantro paa Hovedet;

thi hvorledes det kunde hänge sammen, begreb han ikke. Endnu mindre kunde han begribe, hvorledes Lensmanden stulde have erholdt Kjendstab til Salmen i disse Krigens Tider og Forstyrrelser, da dog Doktoren først sent om Morgenen havde stukket den til sig for at forelæse den for sin Kone; men alle Grublerier hjalp intet, og Kjendsgjerningerne viduede derfor; Brændet var der, kostede intet, rak til for den hele Vinter og var fortræffeligt. Hvis der da ikke stat en Wildfarelse med Hensyn til senere Betaling under, saa var det et Mirakel.

Endnu flere Gange gjentog imidlertid Husholdersten Drengens Budskab og alle Omstændigheder, og der blev til Slutning ingen Tvivl.

Scllert gik ind i sin Stue, fandt den behagelig varm, trak sin Slobrok paa og satte sig i sin Lænestol, i hvilken allerede hans Fader i Haynichen havde siddet mangen sorgfuld Time. Men Scllert sad muntre der end om Morgenen. Guds Godhed havde dog skjænket ham denne Velsignelse, da han havde den mest nøddig; derfor takkede han ham inderligt, spiste derpaa sin Suppe, der blev ham bragt, studerede endnu en Stund og lagde sig derpaa tilfængs med det Forsæt, saa snart Droppernes Sjemmenmarsch var forbi, selv at gaa til Lensmanden for at erholde den forudne Oplysning i denne Sag. Paa Doktoren tænkte han slet ikke, thi hvorledes stulde denne komme til Lensmanden i **** netop nu, da Dropperne kom fra denne Kant? Endnu fjærend han faldt i en sød Søvn rystede han paa Hovedet til Regn paa, at han slet ikke kunde finde Sammenhængen.

Tredie Dag.

Da den følgende Morgen kom, tænkte Doktoren tidlig paa at gaa til Scllert for at oplyse ham om Sammenhængen med Historien om Brændet, men saa godt stulde det heller ikke idag gaa. Allerede tidlig erholdt han en talrig Indkvartering. Han kunde neppe saa besøge sine Syge. I ilende Hast løb han gennem Gaderne, da en ubekjendt Stemme raabte til ham. Han saa op og bemærkede den gamle Reidhardt, der vinkede til ham, at han stulde komme hen til ham, og det meget indtrængende.

„Hvorledes staaer det til med den slakkels Stomager?“ spurgte han efter en flygtig Hilsen.

„Ham har De forekrevet en bedre Medicin end jeg,“ udbrød Doktoren.

„Ik, Hr. Doktor,“ svarede glad bevæget den gamle, „det har Deres dyrebare Ven, den fortræffelige Hr. Professor Scllert, gjort. Fra ham gaar dog alt ud. Jeg havde uden hans Mellemkomst fremdeles handlet paa min gamle Maade, som jeg nu fordommer.“

„Ja, ja,“ svarede Doktoren, „men vedbliv kun med Deres Lægemedel, og inden otte Dage er Manden saa stærk som en Eg. Men, Hr. Reidhardt, ved De da ogsaa alt ganske nøiagtigt? — Ved De, hvilket Offer Scllert bragte med de tredive Daler?“

„Hvorledes det?“

„Nu, tænk Dem, Scllert er meget fattig. De tredive Daler, som han gav Stomagerens Kone, var alt, hvad han havde i rede Penge, og siden iforgaars har han ikke en Skilling mere og ved heller ikke at saa nogen, og dog tænkte han ikke paa Følgerne for sig selv, kun paa de Armes Nød.“

Den suldkommen forvandlede Gamle slog Hænderne sammen og raabte: „Er det sandt?“

„Saa sandt, som at Vinterjolen lyser ind i dette Værelse,“ forsikrede Doktoren. „Her vil jeg forelæse Dem den Salme, som han digtede under disse Omstændigheder.“ Han forelæste nu for den Gamle Salmen, som han havde stukket til sig for at bringe den tilbage til Scllert.

Den Gamle hørte til med sand Mændagt.

„Det er fortræffeligt!“ udraabte han, „Scllert er en herlig Mand. Lad mig dog afstrive Salmen, Hr. Doktor!“

„Det vilde jeg gjerne gjøre,“ svarede Doktoren, „hvis jeg ikke maatte bringe den tilbage.“

„Ved De hvad, Hr. Doktor,“ sagde den Gamle, „De gaar nu alligevel til Stomageren, og saa kan De komme tilbage og afhente den hos mig.“

„Gjerne!“ svarede Doktoren og ilede bort.

Den Gamle skrev hurtigt Salmen af og læste den derpaa, læste den endnu engang — derpaa sagde han ved sig selv: „Og denne Mand stulde lide Mangel? — Og jeg har Overflod! Han har ført mig paa en god Vej, og siden den Tid kjender jeg først den Velsignelse, som en Velgjerning yder det Hjerte, der udøver den. Nei, de tredive Daler sender jeg strax til ham,

Han maa have dem tilbage, uden at han erfarer, fra hvem de kommer."

Han ilede hen til sin Pult, tog en Pakke med tredive Daler, forseglede den og skrev udenpaa: „For den smukke Salme: Jeg har i gode Dage o. s. v.“, og overleverede den til en af sine Tjenestepiger, som han paalagde, at hun skulde levere den i Selters egen Haand, men hurtigt sjerne sig og for ingen Pris tilstaa, hvorfra den kom.

Seller: sad i sin varme Stue ved Skrivebordet og studerede ivrigt, da der bankedes paa Døren, og paa hans Raab: „Kom ind!“ traadte Pigen ind, lagde Pakken paa Bordet og forsvandt som en Vind.

Seller saa forbauset paa Pengene, tog dem derpaa i Haanden, læste Udskriften og lagde dem igjen ned.

„Det løber rundt for mig!“ udraabte han. „Er da Salmen maaste trykt og i alle Mennefters Hænder? Det er umuligt! Skulde Doktoren? Jeg kan slet ikke tænke mig det, thi Doktoren ved jo intet om Skomagerfamilien, og jeg har endnu ikke engang kunnet sende ham derhen, fordi jeg siden ikke har set ham, end mindre talt med ham; Gud alene ved, hvorledes det hænger sammen.“

I sine Grublerier blev han dog forstyrret ved en ny Banken paa Døren.

Denne Gang var det en preussisk Officer, som hilfede Professore, og det en Stabsofficer, der straks begyndte: „Har jeg den Ære at tale med Hr. Professor Selter?“

„Til Tjeneste,“ svarede forbindlig den tiltalte.

„Hans kongelige Høihed Prins Henrik af Preussen, der siden igaar Aftes befinder sig her, ønsker at tale med Hr. Professore og lader spørge, da Professore er sygelig, naar han kan gjøre Dem sin Opvartning?“

„Sin Opvartning? Mig? En kongelig Prins af Preussen mig? Det maa enten kun være en Feiltagelse eller det uheldigste Valg af Udtrykket. Jeg beder underdanigst at melde Hans kongelige Høihed, at jeg vilde anse det for den højeste Ære allerunderdanigst at gjøre Hans kongelige Høihed min Opvartning, dersom Høihedsamme vilde bestemme Tiden dertil, efter som jeg ingenlunde er sengeliggende, som De ser,“ sagde Selter.

Adjudanten gottede sig ved den Lædes Forfærdelse, hvem Prinsens Medlidenhed bragte ud af alle Følger.

„Bliv kun ikke forfærdet, Hr. Professor,“ sagde Adjudanten. „Hans

kongelige Høihed Prinsen har viselig brugt dette nedladende Udtryk, og det vidner om den Høiagtelse, som han nærer for Deres ærede Person. Men vilde De glæde Hans kongelige Høihed ved Deres Besøg, saa vilde jeg anse det for en Ære straks at ledsage Dem hen til Hans kongelige Høihed, hvis det er Dem bekiendat.“

„Saa beder jeg ærbødigst, at De vil tillade, at jeg klæder mig paa,“ sagde Selter.

Adjudanten buffede, og Selter begav sig ind i sit Soveværelse og kom kort Tid efter igjen ud i sine bedste Klæder, beredt til at følge Adjudanten.

Da de traadte ind til Prinsen, kom denne ham imøde, rakte ham sin Haand og overbiste ham med venlige Ord. „Han glædede sig ualmindeligt over,“ sagde han, „at se for sig Digteren af den smukke Salme: „Jeg har i gode Dage o. s. v.““

(Fortsættelse.)

Gaa til Hirsch,

Den gamle erfarne Apotheker fra Norge med eders Doktors Recepter samt for norske Familjes Mediciner af alle slags — saasom HOFMANSDRAABER, NAFTA-DRAABER, RIGABALSOM etc

Apothekeren er altid villig til at give Raad om ønskes.

Post-Ordres expederes pr. omgaaende.

Adresse:

Hirsch Pharmacy Co.
1435 1ste Ave. Hj. Pike St.,
SEATTLE. Wash.

Visell & Ekberg

ældste Bogstema i Nordvesten.

Stort udvalg af

Norske Bøger, Bibler, Salmebøger, Huspostiller, Stolebøger, nye norske Ordrebøger, Fortællingsbøger, m. m.

Daaes- og Vielsesattester.

Wholesale Rates to Dealers, Ministers, Sundayschools and Libraries.

Billetter sælges med alle førsteklasses Linier til og fra Europa. „Drafts“ og „Money-orders“ til alle steder i Norge

Visell & Ekberg

1308 Pacific Ave. Tacoma, Wash.

Pacific Distrikts Prester.

- Abberg, D. H., Parkland, Wash.
Blåttan, J.,
bor 175, Rockford, Wash.
Borup, P.,
Cor. A og Pratt Sts., Eureka, Cal.
Bjerke, N. D., 19. og Donovan Sts.,
Bellingham, Wash.
Christensen, M. A.,
125 State St., Ballard, Wash.
Carlson, P. N. M.,
693-26. St., W. Dakland, Cal.
Dale, J. D.,
Silvana, Wash.
Eger, Olaf,
933 E. 27. St., Los Angeles, Cal.
Foss, L. C.,
2930 Lombard Ave., Everett, Wash.
Grønberg, D., 2428 Howard St.,
San Francisco, Cal.
Hagoes, D., 425 E. 10. St.,
Tel.: Scott 2095, Portland, Ore.
Hustvedt, S. B.,
927-34. St., Dakland, Cal.
Hartstad, B.,
Tel.: State 64, Parkland, Wash.
Heltison, D. C., Genejee, Idaho.
Holden, D. M.,
W. 6-3. Ave., Spokane, Wash.
Johansen, J., 204 I. St., Fresno, Cal.
Larson, W. A.,
Livermore, Cal.
Neste, Theo. P.,
3005 Lombard St., Everett, Wash.
Ordal, D. J., 1016 Gladstone St.,
Tel.: Red 711, Bellingham, Wash.
Pedersen, N., Santa Barbara, Cal.
Preus, Ove J. H., 1701 So. J. St.,
Tel.: Black 8542, Tacoma, Wash.
Skattebøl, D., Fern Hill, Wash.
Smith, H. A.,
1619 Minor Ave., Seattle, Wash.
Sørensen, H. W.,
417-29. St., Astoria, Ore.
Stensrud, C. M.,
344-18. St., San Francisco, Cal.
Tjernagel, H. M., Stanwood, Wash.
White, N. D.,
Silberton, Ore.
Xavier, N. P.,
Parkland, Wash.

Lutherist Pilgrim-Hus

No. 8 State St., New York.

Ærverdige Hus ved det nye Landingssted for Emigranter, Barge Office.

Kristeligt Herberg for Indvandrer og andre Rejsende.

Pastor E. Petersen, Emigrantmisfærner, træffes i Pilgrim-Hus og naar Emigranterne bi sæd Raad og Daad.

Holt, som kommer fra Vesten, kører med Belt Line Street car lige til Døren

Send Pacific Herald en ny Abonnent. Vare 50c for et helt Aar.

Dr. Louis S. Schreuder

norsk Læge og Kirurg.

Kontortid: 10-12 Form., 2-4 Eft. 7-8 Aften

Kontor:

219 PIKE ST., nær 2nd AVENUE
SEATTLE, WASH.

PHONES: MAIN 4498, - 7285

DRS. ROBERTS, DOERRER AND BLODGETT

Dentists

1156 Pacific Avenue, Tacoma, Wash

Tel. James 1716

BILLIGT FARM

LAND

For Oplysning skriv til

BARBO & HALVORSON,
SUMAS, WASH.

UNIVERSITY MEAT MARKET

A. A. FANGSRUD, Prop.

Dealer in all kinds of

Fresh and Salt Meats
PARKLAND, WASH.

STUDENT- SUPPLIES

OF

All Kinds

Vaughan & Morrill
Company

926 Pacific Ave.

TACOMA, - - WASH.

Lien's Pharmacy

Scandinavisk Apothek.

Ole B. Lien. Harry B. Selvig.

DRUGS, CHEMICALS,

TOILET ARTICLES,

Recepter expederes hurtigt.

Tel. James 141. 1102 Tacoma Ave.

Sam Crow
House
Furnishing
Company.

Compleet udvalg af

Møbler, ovne og croeckery.

225-27-29 RIVERSIDE AVE,
SPOKANE WASH.
Telephone Main 2494

„Pacific Herald.“

et kristeligt Ugeblad, a religious weekly, udgivet af Biskopskonferensen for Pacific Distrikt af den Norske Synode ved en Komite.

Entered at the post-office at Parkland, Wash., as second-class matter.

Alt vedrørende Redaktionen indsendes til Pastor D. J. Ordal, Bellingham, Wash.

Alle Nyheder, Bekjendtgørelser og Notiser indsendes til Pastor Ove J. H. Preus, 1701 So. J St., Tacoma, Wash.

Alt vedrørende dette Blads Forretning besværes af Pastor H. M. Tjernagel.

Breve adresserede „Pacific Herald“, Stanwood, Wash., vil naa ham.

Bladet koster

før Maret.....50 cts
Halvaaret.....25 cts
til Norge.....75 cts

Adresse: Stanwood, Washington.

Til Ordets Tjenere.

Til Ordets Tjenere siger Besser i sin Udlæggelse af Luk. 5, 8-10, følgende:

„Men giver Gud sine Tjenere rigtig Velsignelse, da skal dette være Grundtanken i deres Hjerte: 'O, Herre, vi er syndige Mennesker, vi maa forfærdes og stamme os, at du har villet bruge os til dine Medarbejdere'. Den, der ikke selv høies ved den Velsignelse, Gud lægger til hans Gjerning, han staar i Fare for selv at blive forstødt, medens han gjør andre salige ved sin Prædiken. Men den, som i Guds Naadegjærningers Speil desto dybere erkjender sin egen Uværdighed og Fordærvelse og lægger al, al Ære for Herrens Hødder; den, der vandrer blandt de oppakte og omvendte Sjæle, som han i Guds Navn skal nære og styrke, med Frygt og Bæven, at han ikke maa stude hvad Gud har virket i dem: han bliver i saadanne Vederkvælgelsens Tider rigelig fyldt med Troes- og Kjærlighedskraft og tør paany tilegne sig Herrens Ord: 'Frygt ikke, fra nu af skal du fange Mennesker'.“

H. M. T.

Pacific Lutheran Academy.

Pacific Lutheran Academy and Business College i Parkland, Wash., har udsendt sin 13de aarlige Katalog for det kommende Skoleaar 1906-7.

Katalogen er meget indholdsrig og vakkert udstyret. Flere udmærkede Billeder pryder dens Blade.

Katalogen giver alle nødvendige Oplysninger til dem, som maatte ønske at studere.

Skolen er udmærket udstyret. Den er ikke alene den bedste Skole i sit Slags paa Vestkysten, men den er den Gæst, der byder saa mange Kurser og giver saa grundig Uddannelse i, hvad den underviser.

Skolen har ikke mindre end 6 forskellige Kurser:

1. The Preparatory Course.
2. The Normal Course.
3. The College Preparatory Course.
4. The Commercial Course.
5. The Shorthand and Typewriting Course.
6. The Music Course.

Uf Mangel paa Tid kan vi denne Gang kun opfordre vore Læsere, som enten selv tænker paa at studere, eller Forældre, som har Børn, der skal studere, til at jende efter den nye, vakre Katalog, som frit tilsendes ved at tilskrive Skolens Bestyrer,

Gavmildhed.

Giver, saa skal eder gives (Luk. 6 Kap. 38), siger Jesus i sin Bjergprædiken, og dermed har han rørt ved Kristenlivets inderste Væsen. Hedenstabet kjender ikke Gavmildhed; thi dens inderste Kjerne er Selviskhed, Egennytte og Egentjærlighed. At søge sit eget, sin egen Fordel og sit eget Velvære er Hedenstabet's Evangelium. Men Jesus Kristus prædiker Uegennytte og selvopofrende Kjærlighed, Hengivelse uden nogen Bagtanke eller Beregning, uden nogen Fordring paa Løn. I Ord og Gjerning, i Liv og i Dødb prædikede Jesus dette. Derfor kan vi saa trygt sige, at naar Jesus Kristus opfordrer sine til at være gavmilde, har han derved rørt ved Kristendommens Kjerne.

Hvor meget skal jeg da give? Der kan ikke sættes nogen Grænse. Du kan ligesaa lidt begrænse Gavmildheden, som du kan begrænse Kjærligheden; thi at give er det samme som at elske. Kjærligheden lægges for Dagen ved Gavmildhed. Den egte Kjærlighed er altid praktisk; den maa aabenbare sig selv i Handling, og Handlingen er Gavmildhed. Gavmildheden har derfor saa uendelig mange

Former; den kommer til os snart paa en Maade, snart paa en anden, under alle Livets Omstændelser, i Glæde og i Sorg, i Medgang og Modgang, finder altid nye Udtryk og nye Anledninger.

Som du forstaar, lægger Jesus en dyb og meget omfattende Betydning i Ordet. Han indskrænker ikke Gavmildheden til den Betydning, som vi i Almindelighed lægger i den. Nei, den indbefatter Kjærligheden i dens uendelige Mangfoldighed. Han taler ikke alene til de rige eller i det hele til dem, som har Guds at give bort. Han taler til alle sine, og saa til dem, som bor i de usleste Hytter. Han kommer til alle med sit Bud, fordi alle hans har den herlige Forret at kunne give.

Han siger altsaa til alle sine: Giver! Det siger sig selv, at ikke alle har lige meget at give. Men saa meget ved vi, at alle har noget at ofre, saa sandt de har noget af Guds Kjærlighed. Jesus maaler ikke en Gave paa samme Maade som vi. Han kjender kun en Maalestok, og det er Kjærlighedens. Den giver mest, som giver i størst Kjærlighed.

Du spørger, hvad du skal give? Du skal give, hvad du har. Ja, men jeg har saa lidt. Bryd dig ikke om det. Siv, hvad du har. Og du lever ikke en Dag, uden du har mange Anledninger til at give. Her gjælder ikke Ordet, at Kjærlighed gjør blind. Tværtimod, Kjærligheden gjør seende. Siv enhver et venligt Ord. Spring over til Naboen, hvor der er Sygdom i Huset, og gjør det gode, du kan der. Forsvar den, som bliver bagtalt. Men fremfor alt vær gavmild i dit eget Hjem. Al Gråtenhed og Uvenlighed og Egentjærlighed maa banlyses fra det Sted, hvor dine fjære lever. Lad dem saa det bedste, du eier, din kjærlige Deltagelse, din inderlige Omsorg, din selvopofrende Kjærlighed, dine bedste Smil. Kræv ingen Ting for dig selv; men giv, giv med fulde Hænder, giv dit hele fulde Hjerte.

Men du lever i en Menighed. Alle dens Medlemmer er dine Brødre og Søstre. De kommer derfor ogsaa og gjør Fordring paa din selvopofrende Kjærlighed, din Gavmildhed. Du maa ogsaa være virksom blandt dem. Du er rig i din Kjærlighed, og du kan ikke staa ledig og lade de andre arbejde og give sine Penge, medens du sparer baade Arbeide og Penge.

Du har Kjærlighedens Net og Drift til at være med. Og der er sandelig den rigeste Anledning for dig til at bruge dine Evner og Penge. Menigheden trænger dig, om du er aldrig saa fattig. Der vil altid være noget for dig at gjøre, selv om du ikke har Penge at give.

Din Menighed tilhører et Kirkesamfund med alle dets mange og store Opgaver. Kirkens Arbeide har det samme Maal som Hjemmet og Menigheden, det at øve Kjærlighed, at samle saa mange som muligt til Ham, fra hvem al Kjærlighed, al Gavmildhed kommer, og bevare alle hans Disciple i hans Samfund. Derfor bygger den Skoler, hvor den kan uddanne sine Sjælførgere; Skoler, hvor Ungdommen kan saa en høiere Uddannelse paa kristelig Grund; Hjem for de Gamle, som ingen fjære har, der kan tage sig af dem; Hjem for de forældreløse Børn, og Hospitaller, hvor de syge kan pleies baade aandeligt og legemligt; derfor driver den ogsaa Mission, indre og ydre. Synes du ikke, at alt dette er noget at arbejde for? Sandelig, her har enhver Mand og Kvinde, som eier noget af hans Kjærlighed, der gav sig selv, den skjønneste Anledning til at være gavmild. Men der bliver aldrig Ende paa det at give til saadanne Ting, siger somme. Nei, at bygge Guds Kirke bliver der ingen Ende paa, saa længe den er her paa Jorden. Den offervillige Kjærlighed vil altid have noget at gjøre, saa længe der er nogen at redde. Her er bare Spørgsmaalet: Vil du være med? Er du villig til at ofre dit? Kanste du tænke: Jeg har ikke raad; det gaar for håardt paa Pungen. Nei, du, det gaar for håardt paa den gamle Adam. Du har ikke Naad til at staa udenfor deres Skære, som bygger Jerusalems Mure.

Giver, saa skal eder gives. Der er saa mange, som betragter, hvad de giver, som en Udgift, der aldrig bringer noget ind. Men det siger ikke Jesus. Den, som giver, fordi han elsker, venter aldrig paa Løn; men alligevel faar han det tilfold igjen. Der findes aldrig saa venlige, tilfredse og glade Mennesker som de, der lægger an paa at gjøre vel. Har du nogen- sinde seet en tilfreds og fornøiet Gniere? Gaa til en Mand og bed ham om et Pengebidrag til et eller andet godt Foretagende. Kan du saa ham til at aabne Pungen, vil han siden se paa

Gaa og hör Luther College Band og

dig med Venlighed? Men naar du Mei, vil han for Fremtiden slaa Dine ne ned, naar du møder ham? Det er deilig at gjøre det gode; men saa uendelig ondt at forjømme det.

Men en Ting maa ikke glemmes. Hvis du skal blive en offervillig og gavmild Mand efter Guds Hjerte, maa du først være den fattigste af alle fattige. Du kan ikke give med det rette Hjerte, før du har modtaget af Guds Haand den største af alle Gaver, hans Naade. Det er fra denne personlige Erfaring, al sand Kjærlighed og Gavmildhed kommer.

...8

Vort Barn.

Jen Krog af Værelset samlede der sig Skygger — spøgelsesagtige Skygger — hvis Nærhed saa ud til at være forbud paa, at noget kom, som var end mere mørkt og uhyggeligt. Udenfor Vinduet holdt en herlig Høstdag paa at dø hen. Solnedgangen kastede sine sidste gyldne Straaler over Naturen, medens Fuglene kvædede Godnat fra Træ og Busk. Den milde Luftning kysjede Lærketræet ved Vinduet.

Men jeg vender mig fra Deiligheden ude i Naturen til Mørket indenfor; thi der paa det lille Leie hvilede noget, som en Konges Løsepenge ikke kunde have kjøbt, og dog noget, som vi vidste holdt paa at glide fra os, „vort Barn“.

Den lille Stikkelse havde ikke i disse saa Smertesdage tabt sine runde, buttede Træk, de lange Dienhaar dækkede de dyblaa Dine, medens Dødsbeden allerede lagde sig over de brune Krøller, som vi havde været saa stolte af.

Moderen knælede ved den ene Side af Sengen med Ansigtet skjult i Dyneren. Ingen uden Gud og Mødre, som har gennemgaaet slige Timer, kan forstaa hendes Angest. Paa den anden Side af Sengen sad Faderen, den sterke Mand, hvis store Die og faste Haand aldrig indtil idag havde svigtet ham.

Der traadte en ind i det tilstødende Værelse. Barnet aabnede sine Dine. Vi hørte den hvissende Spørgen og

opfangede tydelig de afbrudte Ord: „Hun strider med Døden“.

Et spørgende Blik listede sig over det dødsblege, lille Ansigt. „Tante, hvad er det at stride med Døden?“

Lige fra den Allerhøjstes Bolig maa det Englebud være kommet, som indblæste i mit Hjerte de Ord, jeg stulde sige.

„Det er at gaa for at leve hos Jesus“, svarede jeg stille, som jeg lagde min Haand paa den kjæres Pande.

Et Smil legede om hendes Læber. „Det skal blive deilig. Farvel Maama“, og før Smilet var vejet, var den kjære for altid fri fra Livets Sorger og Hjerteve.

Frelst, evig frelst i det Land, hvor „der ingen Nat skal være“. Ikke død, thi siger ikke Kjærligheden selv, der er ingen Død? Blot gaaet i Forveien, og i det evige Lysets Riger skal vi engang trykke til vort Hjerte med mere end den gamle Kjærlighed og Omhed vort „Barn“.

Hvem betaler?

Der fortælles, at Keiser Alexander II af Rusland en Nat, da han ikke kunde saa sove, gik omkring i Slots Forhaller. Da han gik gennem en mørk Gang, saa han et Lysstjær, som faldt gennem en halvt aaben Dør. Dreven af Nysgjerrighed traadte han ind i Kammeret, og hans Blik faldt da paa en ung Løitnant ved Livvagten, som var sovnet ind og sad foran et Bord, hvorpaa der laa mange Papirer. Lige foran ham laa der et, paa hvilket der var opført en lang Talrække, hvis Sum var meget stor. Det var Løitnantens Gjæld. Under denne Talrække havde den unge Mand skrevet de to Ord: „Hvem betaler?“

Stakkels unge Mand! Hvilken Angst og Selvbebreidelse havde ikke disse Summer stiftet ham! Han stod endnu i Begyndelsen af sin Løbebane og denne Gjæld vilde afbryde den. Maastru truedes han allerede af Bankerotten, maastru vilde han blive udsiddt af Officersstanden!

Hvad gjorde da Keiseren? Uden at spørge om de rimeligvis ledfindige Marsjager til denne Gjæld, blot ledet af sit Hjertes Medlidenskab med den un-

ge Mand, tog han Pennen og skrev under: „Jeg, Keiser Alexander.“

Man kan tænke sig den unge Mand's Forbauselse, da han vaagnede og saa Keiserens Underkrift. I Virkeligheden var Gjælden ikke betalt, Løien laa endnu foran ham. Og dog var Keiserens Underkrift Sikkerhed nok. Han tilfredsstillede derved alle Kreditorer og bragte derved alle Krav til at forstumme. I et Dieblik veg Fortvivlelsen i hans Hjerte Pladsen for Hvile, Taknemmelighed og Glæde.

Hvem betaler? Saa har ogsaa du maastru mangen Gang spurgt, naar du ser tilbage paa det svundne Liv, paa de spildte Naadedage, paa den lange Række af Synd, Uhygighed og Utaknemmelighed.

Hvem betaler? Saa spørger kanske ogsaa du, naar du mindes en særlig Synd, som trykker dig, en Synd, som vistnok er ubekjendt for Verden, men hvis mørke Skygge angster din Samvittighed. Hvad kan du gjøre for at faa denne Gjæld udslettet af Guds Bøger? Hvorledes skal du faa denne Plet visket bort?

Hvem betaler?—Saa spørger ogsaa det Menneiste, som har givet Verden sit hele Liv og saa staar foran Død og Dom, foran det sidste, store Opgjør for Guds Ansigt, truet af Livets store Bankerot.

Hør da Svaret, det eneste Svar paa dette Menneistelivets store Spørgsmaal: Jesus Kristus, Guds Søn, betaler. Ja meget mere, han har betalt. Den Glæde, hin unge Løitnant følte ved at se sin Keisers Underkrift, kan ogsaa blive din; thi ogsaa for dig har Jesus betalt.

For vor Gjælds Skyld gav han sit Liv i Døden. Han har med sit Blod skrevet sit Navn under det Gjælds-brev, som var os imod. Og hans Navn gjælder som kvittering, som kvittering for alt, det største som det mindste. Han er gaaet i Borgen for os, og Gud har taget denne hans Borgen god; thi han har opreist ham fra de døde, han har sparet Ja og Amen til Sønnens Ord paa Korset: „Det er fuldbragt.“ Hvorfor da lade sig trykke til Jorden af Syndgjældens tunge Byrde? Hvorfor da ikke i Naastemorgens Vys kaste Syndens Byrde

paa det Guds Lam, som bar Verdens Synd, og glæde sig i Friheden og Seieren, som han har vundet?

„For Fattige og Mig.“

En fattig fransk Hyrde og hans Bibel.

I en Landsby i Frankrig boede en fattig Hyrde med sin Hustru og otte Børn. Skjønt det ikke var nogen let Sag for ham af hans knappe Løn at sørge for Mad og Klæder til ti Personer, strævede han at spare saa mange Penge, at han kunde kjøbe sig en ny Bibel, da hans gamle næsten var udslett. Naar jeg siger, at han kjøbte en ny, mener jeg ny for ham, thi da han ikke kunde staffe Penge nok, fik han en brugt; men den var i god Stand og havde stor og tydelig Tryk — noget der var høist nødvendigt for Hyrden, der nu blev gammel.

Han brugte sin Bibel godt og tilbragte mangen en lykkelig Aften med at læse for sin Hustru og Børnene nogle af Salmerne eller de vakre Fortællinger fra det gamle og nye Testamente.

En Søndag straks efter Julen, medens han læste, kom han til et Sted, hvor to Blade var klæbet sammen. Han tog en Kniv og løste dem forsigtig fra hinanden. Hvor blev han ikke overrasket, da han fandt mellem dem en Hundrekroneseddle. Hans Forbauselse blev stor, men medens han sad og undrede sig, faldt hans Blik paa en Strimmel Papir, hvorpaa der var skrevet: „Denne Pengesum har været samlet med megen Møde, og da alle mine Slegtninge er rige og ikke tränger dem, overlader jeg dem til den, der læser denne Bibel.“

Sandsynligvis var dette underlige Testament gjort af en, som i Guds Ord havde fundet sit Livs Glæde, og som ønskede, at hans Sparepenge skulde komme en eller anden til gode, for hvem de vilde være til virkelig Gavn, og som ogsaa elskede hans Bibel.

Hvor mange vilde ikke være glade ved at finde en lignende Skat i sin Bibel! Men endnu større Skatte findes i Guds Ord; Skatte, som hverken Møl eller Rind kan fortære, og Tyve ikke kan gjennebrønde og stjæle. Søg dem der, og du er sikker paa at finde dem!

Kor, den bedste College Band i U. S. —

Bort Arbeidsfelt.

Tacoma.

Prof. J. H. Xavier leverede ved Ungdomsmødet i Vor Frelsers Kirke, Onsdag Aften den 11te ds., et ypperligt Foredrag over, "Prophecies and their fulfillments in History". Professorens har lovet at komme igjen og holde Foredrag over andre ligesaa interessante Emner.

Kvindeforeningen i Syd Tacoma vil Lørdag Aften den 28de Juli give en "Ice Cream Social" i Mr. Bergers Have, 5808 Puget Sound Avenue. Alle er velkomne.

Ungdomsforeningen "Concordia" havde ved sit halvaarlige Møde Onsdag den 18de ds. Valg paa Embedsmænd for det kommende Halvaar. Chr. Klavenss blev Formand, Trygve Magelsens Viceformand, Miss Josephine Larsen Sekretær, Arne Kirkbø Kasjerer. Programkomiteen vil Formanden udnævne ved næste Møde. Bestyrelsen for forrige Halvaar var N. Christiansen, Formand; D. Storaasli, Viceformand; S. Hordness, Sekretær; Miss Minnie Sullifson, Kasjerer. Foreningen har i det forløbne Halvaar givet flere ypperlige Underholdninger. Foredrag har været holdt af flere af vore bedste talere. Det deilige Piano staar nu omtrent gjaldsfrit. En net Sum Penge har været sendt til de forulykkede i San Francisco. Der er dog endnu meget for de unge at gjøre og forhåbentlig vil den nye Bestyrelse tage fat med Lyst og Iver, saa der i denne Forening, hvor Enighed hersker ikke bare i Navnet, kan gjøres mere for vor kristne Ungdom end nogenjinde før.

Den 16de August — Torsdag Aften — holder vore tapre Gutter fra Decorah Koncert i Tacoma Theater, forhåbentlig for fuldpacket Hus. Følgende beretninger, som gives i Aviserne fra Aften, har de „gjort stormende Furor“, hvor de har været. Miss Loe synger bedre end nogenjinde. Hendes Soloer, s. eks. „Largo“ eller „The Holy City“ med Akkompagnement af Musikorpset maa blive rent

storartet. Dette er første og maaske bliver det sidste Gang man faar Anledning til at se og høre vor College Band herude. Det er ogsaa det skjønne ved denne Tourne, at disse unge Mænd, som er i 15—20 Aars Alderen, har gjort denne uhyre Anstrengelse — dette sidste Aar at kjøbe nye Uniformer og nye Instrumenter — lære henimod 100 Stykker god Musik, — brugt sin kostbare Ferietid, som de trænger til at tjene sine skolepenge — ikke alene for at faa se Nyheden, og slet ikke for at tjene Penge; men nærmest for at gjøre vore Menigheder rundt om kjendt med vor Skole. Disse Repræsentanter fra vor College vil saaledes, hvor de kommer, arbejde for vor Kirke og vor Mission. Glem ikke Tiden, Torsdag den 16de August.

Pastor Eger fra Los Angeles, Cal., som har været paa Besøg i Tacoma paa Gjennemreise fra Bellingham til sit Hjem i Syden, var tilstede ved Ungdomsmødet Onsdag Aften den 18de ds. Med Eventyret om „Herreper“ som Grundlag holdt han en pen Tale til de Unge om ikke at foragte de smaa Ting i Livet.

Kvindeforeningen i Syd Tacoma mødte Torsdag Eftermiddag hos Mrs. L. Campbell. Pastor J. D. Dale fra Silvana, som snart skal flytte sit nye Kald her i Byen, var tilstede og fik saaledes Anledning til at stifte Bekjendtskab med en Del af sine nye Sognebørn.

Søndag Eftermiddag den 29de ds. vil Repræsentanter for en Del af vore Ungdomsforeninger ved Puget Sound holde Møde i Parkland.

„Concordia“ har valgt Anton Pedersen og Chr. Klavenss som sine Repræsentanter.

Pigesforeningen mødte Fredag Aften den 27de Juli hos Miss Inga Skov, 5202 So. J St. Ved sidste Møde valgtes Miss Skov til Formand, Miss Anna Johnson til Viceformand, Miss Ruth Jørgensen til Sekretær og Miss Emma Storey til Kasjerer.

Nylig gav denne Forening \$30 til

Afbetaling paa de elektriske Lys, som den snart vil have Gren af at have indfat i Kirken.

Vor Frelsers Menighed nedsatte Søndag efter Gudstjenesten en Komite bestaaende af L. K. Skov, D. G. Storaasli og Past. Preuss til at ordne med Modtagelsen af vore Gutter fra Decorah, Ia.

Gudstjeneste holdes i Syd Tacoma Søndag den 29de ds. Kl. 3 Eftermiddag.

Menigheden i Syd Tacoma holdt Tirsdag Aften den 24de ds. Møde i Mr. Bergers Hjem. Tre Familier, Alvestads, Larjens og Kinnans, optoges i Menigheden. Embedsmænd valgtes, som skulde blive staaende til næste Aarsmøde, undtagen to af Tru-steerne, som valgtes en paa tre og en paa to Aar. Til Formand valgtes Presten, Viceform. Mr. Vik, Sekretær Mr. Berger, Kasjerer Mr. Kinnan, Trustee paa tre Aar Mr. Hagen, Trustee paa to Aar Mr. Storness, Trustee paa et Aar Mr. Larsen, Søndagsstoleintendent Mr. Kinnan. Det blev overladt til Trusteerne at leie Lokale, hvor Søndagsstole kunde holdes, om mulig paa Formiddag. Det blev besluttet, at Trusteerne skulde faa Løfte paa maanedlige Bidrag fra saa mange som mulig til Menighedens Kasse. Menigheden betjenes indtil videre af Past. Preuss.

Menighedsfest i Lawrence.

Søndag den 15de Juli holdt Immannels Menighed i Lawrence Fest til Ære for Mr. og Mrs. Skjelstad, som snart skal reise til Norge. Lige efter Gudstjenesten forsamledes Menigheden og dens Prest i Mr. Bergs Hjem. Pastor Ordal talede paa egne og Menighedens Vegne og takkede Mr. og Mrs. Skjelstad for alt, de havde gjort for Menigheden. I femten Aar har de været virksomme Menighedslemmer. Han overrakte derpaa fra Menigheden til Mr. Skjelstad et pent og godt Sølvur og til Mrs. Skjelstad en vakker Sølv-Teservice. Da Mr. og Mrs. Skjelstad nu staar reiseferdige og skal forlade os for længere eller kortere Tid, vil „Herald“

være med at ønske de Vortreisende en lykkelig Reise til Norge! Vi haaber, at Mrs. Skjelstad maa gjenvinde sin Helbred, om saa er Guds Vilje!

Mr. Lars Kringen skal ogsaa forlade os. Han reiser ifølge med Ovennævnte til Norge. Mr. Kringen har ogsaa været et tro Menighedslem. Gud ledsage ham og føre ham vel hjem til Norge!

Everton, Wash.

Den 6te Søndag efter Trinitates blev Karen Mathea Knutsen konfirmeret i St. Johannes Menighed af Stedets Prest, D. J. Ordal. Offer optoges til den indre Mission, stort \$4.75.

Brosser, Wash.

Søndag den 15de Juli havde vi Gudstjeneste her i Skolehuset ved Ole Grambos Hjem. Past. Hellefson fra Genesee, Idaho, forrettede. Man kom overens om fra nu af at holde Gudstjenesterne inde i Byen, saasandt et Lokale kunde faaes, og at der ogsaa skulde prædikes paa Engelsk. En Kone fortalte mig, at der skulde være henimod 40 Familier i og omkring Brosser, som er af den lutheriske Bekjendelse. Kunde man nu samle alle disse om Naademidlerne med Prædiken i det engelske Sprog, som et for alle fælles Sprog, vilde det blive en nok saa stor Menighed.

Silvana.

Søndag den 22de Juli var der Konfirmation i Arlington og følgende unge Menneſter gjentog sit Daabsløfte: Martin Erdaſt og Dina Inga Wieg.

Vor Frelsers og Zions Menigheder af Arlington og Silvana mødte i Tyskland Skolehus om Eftermiddagen den 22de ds. for at kalde Prest, med det Udſald, at L. G. Jøſs kaldes midlertidig.

Portland.

Uddrag af Brev fra Past. Brevig af 9de Juli: „For nogle Dage siden modtog vi 8 Kasser og Pakker til Missionen, 68 Cubic Ft., deraf var Portland-Boren 32 Cubic Ft. Tak til Dem og alle Giverne. Har nu

faaet Lumberen til Husene paa Land; men Provianten er endnu ombord. — Suedkerne er ikke komne enda; de kunde nu være i fuldt Arbeide. Instruktionerne til Miss Gnestvedt angaaende Matting er frembaarne. Hilsen."

Naar Past. Sperati og Luther College Band & Chorus kommer til Portland, skal Koncerten holdes i Taylor St. M. E. Church, som er sikret for Aftensningen. Alle Norske i og omkring Portland vil erindre dette. Dagen er 17de August.

Det store norske Dampskib "Dua" fra Bergen er i Havnen og lafter for Vladivostok. Ungdomsforeningen har indbudt Skibets Besætning til en festlig Sammenkomst Torsdag Aften. Det gjør en godt at se det pene rene norske Flag vaie for Vinden.

Lørdag Aften havde Kvindeforeningen en "Icecream Sociable". Broder Larsen og Miss Christofferen underholdt den store Forsamling med Musik. Det var en vellykket Tilstelning.

Stanwood.

Mrs. Annte Lange ved Skagit døde efter et længere Sygeleie Søndag den 15de ds. Hun begravedes paa Pleasant Midge Gravplads Tirsdag den 17de.

Døden kom som en ventet og velkommen Gæst.

Stanwood kan næsten ikke tro noget saa glædeligt, som at saa Besøg af Luther College Musikkorps, og dog vil det se den 11te og 12te August dette Aar, om Gud vil.

Kennewick, Wash.

Paa Hjemreisen fra Synodemødet prædikede past. Hellefson i Kennewick. Vore norske Folk synes at trives rigtig godt her og ønsker blot at flere Troesbrødre og Landsmænd vilde komme til. Mr. Jens Lande fra Genesee, Idaho, siges at have kjøbt Mr. Nissens Farm.

Ballard.

Alfred Strandrud, Ingeniør paa Great Northern Banen, kom forleden slem tilstede ved et Sammenstød paa Banen nær Everett. Han er fortiden

paa Hospitalet i Seattle og i Bedring. Alfred er en trofast Arbeider og et aktivt Medlem af vor Menighed.

Sigurd Olsen og Elida Solver blev den 14de Juli ågtevieede. Som Brudevend fungerede Ole Solver, Brudens Broder, og som Brudepige Selma Pedersen. En stor Flok glade Bryllupsgæster overvar Vielsen.

Pastor N. P. Xavier skal Søndag Formiddag og Aften prædike i Zionskirken her i Ballard.

Mr. og Mrs. O. Mogaard, som for en Tid tilbage flyttede herfra til Minneapolis, opholder sig nu i Revillo, S. Dak. Deres mange Venner vil glæde sig ved at høre, at de snart kommer til Vestkysten igjen.

Bellingham.

Pastor O. Borge holdt sin Tiltrædelsesprædiken i Zions Menighed, Bellingham, Wash., Past. O. J. Drdals Kald, Søndag den 15de Juli. En stor Forsamling var tilstede. Paa Eftermiddag tiltraadte han i Beauty Valley, Whatcom Co., Wash.

Miss Johanna Ordal har paabegyndt en Maanedes Religionsstole i Zions Menighed. Skolen er godt besøgt.

Zions Menighed har nu begyndt med at oppynte og male sin Kirke paa Udsiden.

Albergrove, B. C.

Den 6te Søndag efter Trinitates holdt Past. O. Borge sin Tiltrædelsesprædiken i Syd Albergrove Menighed, Albergrove, B. C., Past. O. J. Drdals Kald.

Konfirmation i Lawrence, Wash.

Den første Søndag efter Trinitates blev følgende konfirmerede i Zions Menighed, Lawrence, Wash., Past. O. J. Drdals Kald:

Henriette Erickson, Jennie Larson, Margit Løken, Martin Fløtre, Christian Sørensen.

En stor Forsamling var tilstede ved den høitidelige Handling. Maa de unge forblive tro indtil Enden!

Offertoptoges til den indre Mission, stort \$25.25.

Merf!

Enhver af vore Præster bør snarest mulig indsende sine lovede Menighedsannoncer. Hver Menighed i Kaldet bør nævnes ved Navn, ligesaa Stedet, hvor de findes. Endvidere bør Prædikepladsen opgives, og hvor det er muligt Tiden for de regelmæssige Gudstjenester paa de forskjellige Steder.

Wil J. Gulbraudsen være saa venlig at sende os sin Adresse.

H. M. Tjernagel.

Seattle.

Zimmanuels lutherste Kirke af den Norske Synode, Hjørnet af Olive St. og Minor Avenue, Lake Union car.

Gudstjeneste hver Søndag Formiddag Kl. 11 og Aften Kl. 8.

H. A. Stub, Pastor.
1619 Minor Ave. Tel.: main 7783

Hellige Betragtninger

af Johan Gerhard. "Se til at faa fat i denne verdensberømte lille Andagtsbog, og læs den flittig for dig selv og for dit Hus."

212 Sider.

Indbunden = = = \$0.50
I halv Morocco og Guldsnit \$1.25

Populær Symbolik

af Martin Synther. Lutherst Veiviser til Prøvelse af de forskjellige Kirker og religiøse Samfund.

380 Sider.

Godt indbundet = = \$1.25

Lutheran Publ. House
Decorah, Iowa.

"PACIFIC HEROLD"

...er fyldt med.

GODT LÆSESTOF,

ikke med Avertisementer. Det koster Penge at fylde et Blad med

Læsestof,

det bringer ind penge at fylde det med avertisementer.

De fleste Blade søger de avertenderes Gunst og Gavn mere end Læsernes, og saaledes beriger sig selv med Penge.

"Pacific Herald"
Søger sine Læseres Gunst og Gavn og haaber at berige dem med usfortrængelige Skatte, som Mål og Rust ikke fordærver.

Send os en eller flere nye Abonnementer

PACIFIC HEROLD
Stanwood, Wash.

Parklandnyheder.

— Jennie Eggan fra Seattle besøger for Tiden sin Bedstemor, Mrs. J. Lunke.

— Mr. og Mrs. Linn venter Besøg af sine gamle Venner, Mr. og Mrs. Anton Miller fra Steele Co., N. Dak.

— T. E. Samuelsen reiste denne Uge med Baaden Edith til Maista paa Laksefiske. Han ventes at blive borte i længere Tid.

Mrs. Glasjo reiste denne Uge til Bellingham, Wash., for at besøge sin Mand, der er ansat som Formand ved et af de større Fiskerier deroppe.

— Garden Anderson og Familie fra Hanley Falls, Minn., en Slegtning af Mrs. J. H. Anderson, har nylig været i Parkland paa Besøg. Han har faaet Ansættelse i Tacoma.

— Kvindeforeningen mødte denne Uge i Kirkeparken, hvor en hel Del baade Kvinder og Mænd mødte frem, for at drikke Kaffe i Grantræernes Skygge.

— Prof. Hong har det nu travelt med at besvare Breve og sende ud Kataloger. Han siger, at der aldrig paa denne Tid af Aaret har været saa stor Efterspørgsel efter Kataloger, som der er nu.

— Mrs. P. Sather og Søn Rudolf fra Past. Viks Skole, La Crosse, Wis., er paa Besøg hos sin gamle Veninde Mrs. Kraabel. Mrs. Sather kommer rimeligvis til at besøgte sig i Bellingham, Wash., hvor hun har en Søn, Oscar Sather.

— Hr. G. S. Myhre, der nylig egnede Past. Skattebøls Datter, Magot, afslagdenlig Akademiet et venligt Besøg sammen med sin Svigerfader og dennes Søn, Alfred. Hr. Myhre og Hustru reiser denne Uge tilbage til Deep, N. Dak., som skal blive deres midlertidige Hjem. „Herald“ tilbønster det unge Par et langt og lykkeligt Liv.

— Arthur Jones hedder en Gut paa 10 Aar, som nylig har fundet Ly i Barnehjemmet. Tacoma Bladene har i den senere Tid været fyldt med Beskrivelser af alle de Mis-handlinger, som den stakkels Gut har været udsat for af sin Moder og Stedmoder. Til Slut blev det saa galt, at Myndighederne maatte friide ind. De unenne-

stfelige Forældre blev ilagte en Multe paa \$50 hver, og Gutten blev dem fratagen og overgivet til Barnehjemmet. Han ser snil og folkelig ud og har alt vundet mange Venner.

The Willing Workers holder sit næste Møde hos Miss Louise Harstad. Delegerer fra andre Ungdomsforeninger ved Puget Sound vil ogsaa blive tilstede den Dag og forhandle om en Plan til Sammenlutning af de forskjellige Foreninger inden Pacific Distrikt af den Norste Synode.

Modtaget til Skolen.

Fra Ole Gide, Parkland..... 5.00

„ J. N. Bruund, Bellingham 5.00

M. Ruudson, Kasserer.

Indbydelse!

Naar De er i Everett, da gjør vor bekvemme Butik til Deres Hovedkvarter.

— Stort Lager af —

**Herreflæder og
Udstyrsartikler,**

— samt —

Gutteleflæder fra 3 Mar til 19 Mar gamle.

Nigt Udvalg af Tøier altid paa Lager
Tilfredshed er vor Garanti.

Enger & Jesdahl,

1618 Hewitt Ave., = Everett, Wash

Altenburger**Nye Testamente**

med fortæller og anmerkninger af dr. Martin Luther samt med Mag. Veit Dietrichs summarier og Franciscus Bierlings fortæller og slutningsbønner til kapitlerne, med Weimarbibelens forord, indholdsangivelser til St. Jakobs brev og St. Johannes's Åbenbaring. Særdeles skikket til husandagt.

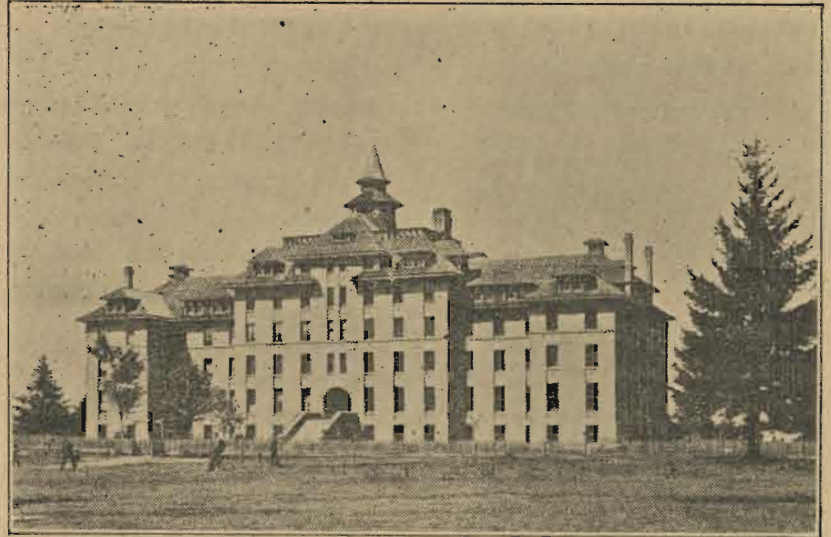
554 sider siden folio.

3 velstbind = = = \$2.00.

3 presjet skindbind = = = \$2.50.

LUTH PUBL. HOUSE,

Decorah, Iowa

Attend The Pacific Lutheran Academy and Business College

Fall term begins Oct. 2nd, 1906.

The school offers the following courses:

1. The Preparatory Course (2 years) corresponding to the 6th, 7th and 8th grades of the public school. Young men and women whose early education was neglected, through their own fault or that of others, will find this course just what they need.

(2). THE NORMAL COURSE, requiring from two to three years, and embracing all branches required for a first grade certificate. Nearly all our graduates are successful teachers, drawing good salaries.

(3). THE COLLEGE PREPARATORY COURSE, requiring from three to four years, and embracing all branches required for entering any first class college or school of science.

(4). THE COMMERCIAL COURSE, usually requiring one year, embracing Arithmetic, Bookkeeping, Commercial Law, Penmanship and other branches necessary for a commercial education. A large number of the graduates from this course hold important and well paid positions.

(5). THE SHORTHAND AND TYPEWRITING COURSE, usually requiring one year, and embracing Shorthand (Pitmanic), Typewriting, Spelling, Grammar, Composition and Correspondence.

(6). THE MUSIC COURSES, requiring from two to five years. Provision has been made for furnishing high grade instruction at very moderate cost.

We cannot tell you all about our advantages here. Write for our new catalogue, NOW, TO-DAY!

Address:

N. J. HONG, Principal

Parkland, Wash.